

skal kunne se hinandens tv i Norden, er der jo masser af svenskere og nordmænd og andre, der bor i Danmark, er gift, arbejder og lever her, som ikke kan se deres hjemlands fjernsyn. Nordmænd i Danmark kan ikke få noget kort til Norges Kanal Digital, for det forhandler man ikke uden for Norge. Digital i Danmark kan heller ikke klare det, Viasat Danmark ville gerne hjælpe, men det må de ikke, og derfor bliver borgerne frustrerede. Hvem er det egentlig, som spænder ben, så det ikke kan lade sig gøre, at vi kan kommunikere i Norden – så man i år 2001, som f.eks. nordmand, svensker eller finne, bosat og levende i Danmark, ikke kan se udsendelser fra sit eget land i en verden, hvor satellitterne drøner rundt om jorden, også over både Danmark, Sverige, Norge og Finland? Her er virkelig noget at samle op på.

Afslutningsvis vil jeg sige, at også angående det øresundsintegrationsmæssige er der kommet aktuelle kæmpeproblemer frem, efter at Øresundsbroen er bygget. Den bro var ikke nok. Der skal bygges flere, og det kræver, at vi handler her i Folketinget.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Allerførst vil jeg gerne takke ordførerne for den velvillige behandling af redegørelsen og for de pæne ord, der har lydt.

Jeg synes også, vi har haft et udmærket samarbejde. Jeg har i hvert fald haft det med den danske delegation, som vi plejer at kalde den, og også med Nordisk Råds udvalg og præsidiat.

Jeg vil gerne skynde mig at understrege, også af hensyn til hr. Frank Dahlgaards humør, at jeg er mere end nogen fuldstændig klar over, at træerne vokser ikke ind i himlen, og i hvert fald er det da en tilfredsstillelse, at hr. Frank Dahlgaard har kunnet finde et par ting, som ikke kører rigtigt efter hr. Frank Dahlgaards opfattelse og ønsker og prioriteringer, som kan tages op her i dag. Det er jo fair nok at pege på uenigheder eller i hvert fald forhold, som ikke opleves som tilfredsstillende af alle.

Jeg vil gerne sige angående Foreningen Norden og tilskud til danske foreninger, at i sidste ende er det jo Folketinget, der bestemmer, hvordan finansloven ser ud, og jeg vil generelt advare imod, at man uden videre sammenligner forskellige landes bevillinger uden at se på sammenhængen mellem de bevillinger, og hvilken politik de indgår i.

Jeg er enig med hr. Frank Dahlgaard og de

ordførere, der i øvrigt har udtalt sig om det nordiske samarbejde her i dag, i, at vi har nogle fælles værdisæt, og at vi har en særlig tradition, også i frivilligsektoren, som vi plejer at kalde det, når vi taler i den nordiske kreds. Det står også enhver frit for at prøve at ændre prioriteringerne i finansloven, men jeg vil gerne understrege, at ud fra mit synspunkt skal man se tingene i en sammenhæng, også når det gælder hvem, der skal have tilskud via finansloven. Det var en lille hilsen til min onsdagskombattant. Vi fortsætter i morgen samme tid og sted.

Så vil jeg gerne tage fat på budgetdrøftelserne og synspunkterne herom. Det var især fru Dorte Bennedsen, der meget naturligt som formand for Nordisk Råds budgetvalg tog sagen op, også ved denne lejlighed. Jeg vil gerne sige her, at jeg tror, at de ordførere – og det er alligevel mange – som har været med i det nordiske samarbejde og i den danske delegation i mange, mange år, udmærket kan huske, hvordan hele projektet om samarbejde om budgettet startede. Ihukommende det mener jeg, at vi er nået utrolig langt, og jeg vil gerne give tilsagn om, at de problemstillinger, som kan komme frem, når vi ændrer budgetproceduren, må vi selvfølgelig finde svar og løsninger på. Det er jo holdningen i samarbejdsministerkredsen ligesom i parlamentarikerkredsen, at vi skal finde de løsninger, der skal til, for at vi kan få en smidig procedure, der tilfredsstillende de legale parlamentariske og regeringsmæssige synspunkter. Det har vi kunnet hidtil, og jeg er fuldstændig overbevist om, at vi også kan gøre det fremover. Det vil jeg gerne medvirke til.

Så vil jeg sige om grænsehindre, at det er jo altid fristende for en minister, der bliver rost af flere ordførere, at sige tak. Men som jeg sagde til hr. Frank Dahlgaard: Træerne vokser ikke ind i himlen. Nogle gange er man heldigere end andre gange, og jeg vil godt sige, at der har været et samarbejde i gang på dette område gennem længere tid, og der er den fælles holdning i den svenske og den danske regering, at der er nogle problemer, som skal løses. Men det er nogle gange fantastisk svært at få taget hul på en sag, og her er det også vigtigt, at parlamentarikerne og de nationale parlamenter går ind og lægger pres på regeringerne.

Jeg vil bruge en konkret situation til at vise, at nogle gange er der gode forklaringer på, at man må finde atypiske løsninger. Hvis man kører over Øresundsbroen, ser man brandhaner med to studse. De studse, der vender mod Sverige,